Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Breviarium Benedictinum, Pars aestivalis - Cod. Lichtenthal 131

[Frauenalb], [1518 Druck; Handschrift 1. Hälfte 16. Jh.]

Ad primas

urn:nbn:de:bsz:31-40541

Visual Library

¶Feria.ij.ad primas.ps.j.

BE
atꝰ
vir q̄non
abijt i cō
ſilio ipio
rum:⁊ in
via pec=
catoꝛum
nō ſtetit:
⁊ i cathe
dra peſtilētie nō ſedit. Sed
in lege dn̄i voluntas eius:et
in lege eiꝰ meditabiť die ac
nocte. Et erit tanq̄ȝ lignum
quod plantatum eſt ſecꝰ de=
curſus aquarū: quod fructū
ſuū dabit in tēpoꝛe ſuo. Et
foliū eius non defluet: ⁊ oīa
quecunq̄ȝ faciet ꝓſperabun
tur. Nō ſic impii nō ſic: ſed
tanq̄ȝ puluis quē pꝛoiicit vē
tus a facie terre. Ideo non
reſurgūt impii ī iudicio: ne=
q̄ȝ peccatoꝛes in ꝯſilio iuſto
rum. Quoniā nouit dn̄s vi
am iuſtoꝛū:⁊ iter īpioꝛū peri
bit. Gloꝛia pr̄i. Sicut erat.
Quare fremue= (ps.ij.
runt gentes:⁊ populi
meditati ſunt inania. Aſti=
terūt reges terre ⁊ pꝛīcipes
cōuenerūt in vnū: aduerſus
dn̄m/⁊ aduerſus xp̄m eius.
Dirūpamus vincula eoꝛū:
et pꝛoiiciamꝰ a nobis iuguȝ
ipſoꝛum. Qui habitat in ce
lis irridebit eos:⁊ dn̄s ſub=
ſannabit eos. Tunc loq̄tur
ad eos in ira ſua:⁊ in furoꝛe
ſuo conturbabit eos. Ego
autem conſtitutus ſum rex
ab eo ſuper ſion montē ſan=
ctū eiꝰ:pꝛedicans pꝛeceptū
eius. Dn̄s dixit ad me filiꝰ
meꝰ es tu:ego hodie genui
te. Poſtula a me et dabo ti=
bi gentes hereditatē tuā: et
poſſeſſionē tuā terminos ter
re. Reges eos in virga fer=
rea:⁊ tanq̄ȝ vas figuli cōfrin
ges eos. Et nūc reges ītel=
ligite: erudimini q̄ iudicatꝭ
terrā Seruite dn̄o ī timoꝛe:
et exultate ei cum tremoꝛe.
Appꝛehendite diſciplinaȝ:
neq̄n iraſcať dn̄s ⁊ pereatis
de via iuſta. Cum exarſerit
in bꝛeui ira eius:bti oēs qui
cōfidūt ī eo. Gl'ia pr̄i. ps.iij.
Domine q̄d multipli=
cati ſūt q̄ tribulāt me
multi īſurgunt aduerſū me.
Multi dicūt aīe mee:nō ē ſa
lꝰ ipi ī deo eiꝰ. Tu aūt dn̄e
ſuſceptoꝛ meꝰ es: gl'ia mea
⁊ exaltās caput meū. Voce
mea ad dn̄ȝ clamaui:⁊ exau
diuit me de mōte ſancto ſuo
Ego doꝛmiui et ſopoꝛatus
ſum:⁊ exurrexi q2 dn̄s ſuſce
pit me. Non timebo milia

ppl'i circūdātis me: exurge
dñe ſaluū me fac de⁹ meus.
Q m̄ tu ꝑcuſſiſti oēs aduer=
ſātes mihi ſine cauſa: dētes
pctōꝛū ꝯtriuiſti. Dñi eſt ſa=
l⁹: ⁊ ſuꝑ ppl'm tuū bñdictio
tua. Glia pr̄i. ps. iiii.
CUm iuocarē exaudi=
uit me deus iuſtitie mee: in
tribulatione dilataſti mihi.
Miſerere mei: ⁊ exaudi oro
nem meā. Filii hoīm vſq₃=
quo graui coꝛde: vt qd dili=
gitis vanitatē ⁊ queritis mē
daciū. Et ſcitote qm̄ mirifi=
cauit dñs ſanctum ſuū: dñs
exaudiet me cū clamauero
ad eū. Iraſcimini ⁊ nolite
peccare: q̄ dicitis in coꝛdib⁹
veſtris in cubilibus veſtris
cōpūgimini. Sacrificate ſa
crificiū iuſtitie ⁊ ſperate ī do
mino: multi dicūt qs oſten=
dit nobis bona? Signatum
eſt ſuper nos lumen vultus
tui dñe: dediſti letitiā in coꝛ
de meo. A fructu frumenti
vini et olei ſui: multiplicati
ſunt. In pace in idipm̄: doꝛ
miā ⁊ requieſcā. Qm̄ tu dñe
ſingulariter in ſpe: conſtitui
ſti me. Gloꝛia patri. ps. v.
VErba mea aurib⁹ ꝑci
pe dñe: ītellige clamo
rē meū. Intēde voci orōnis
mee: rex meus ⁊ de⁹ meus.

Qm̄ ad te oꝛabo dñe: mane
exaudies vocē meā. Mane
aſtabo tibi ⁊ videbo: qm̄ non
deus volens iniq̄tatē tu es.
Neq₃ habitabit iuxta te ma
lignus: neq₃ permanebūt ī=
iuſti ante oculos tuos. Odi
ſti oēs qui operantur iniqui
tatē: perdes oēs qui loquū
tur mendaciū. Virū ſangui
nū ⁊ doloſum abominabitur
dominus: ego aūt in multi=
tudine mīe tue. Introibo ī
domū tuā: adoꝛabo ad tem=
plum ſanctū tuū in timoꝛe
tuo. Dñe deduc me in iuſti
tia tua: ꝓpter inimicos me=
os dirige in cōſpectu tuo vi
am meā. Qm̄ non eſt in oꝛe
eoꝛum veritas: coꝛ eoꝛū va=
nū eſt. Sepulchꝛū patēs eſt
guttur eoꝛū: linguis ſuis do
loſe agebāt: iudica illos de⁹.
Decidant a cogitationib⁹
ſuis: ſcd'm multitudinē im
pietatū eoꝝ expelle eos: qm̄
irritauerunt te dñe. Et letē
tur oēs q̄ ſperāt ī te: ī eternum
exultabūt ⁊ habitabis in eis.
Et gl'iabunt in te oēs q̄ dili
gūt nomē tuū: qm̄ tu benedi
ces iuſto. Dñe: vt ſcuto bo=
ne voluntatis tue coꝛonaſti
DOmine (nos. ps. vi.
ne in furoꝛe tuo argu
as me: neq₃ ī ira tua coꝛript=

as me. Miſerere mei domi-
ne quoniã infirm⁹ ſum: ſana
me dñe qm̃ ↄturbata ſũt oſ-
ſa mea. Et aĩa mea turbata
ẽ valde: ſꝫ tu dñe vſqꝫ q̃. Cõ
uertere dñe ⁊ eripe aĩam me
am: ſaluũ me fac ꝓpt miam
tuã. Qm̃ nõ ẽ ĩ morte q̇ me
mor ſit tui: ĩ ĩferno aũt q̇s cõ
fitebit tibi? Laboraui in ge
mitu meo: lauabo per ſingu
las noctes lectũ meũ: lachry
mis meis ſtratũ meum riga
bo. Turbat⁹ ẽ a furore ocu
l⁹ me⁹: ĩueteraui int oẽs ini
micos meos. Diſcedite a
me oẽs q̇ opamĩ iniq̇tatem:
qm̃ exaudiuit dñs vocẽ flet⁹
mei. Exaudiuit dñs depca
tionẽ meã: dñs orõnẽ meam
ſuſcepit. Erubeſcãt ⁊ cõtur
bẽtur vehemẽter oẽs ĩimici
mei: ↄuertant et erubeſcant
valde velocit. Gloria. ã. Ser
uite dño ĩ tiore ⁊ exultate ei
cũ tremore. Cꝑ. zacha. viii.
Pacẽ ⁊ veritatem diligite?
dicit dñs ops. ℟. Exurge do
mie adiuua nos? Et redime
nos ꝓpt nomẽ tuũ? Oratio.
Domine de⁹ q̇ ad pri-
cipiũ hui⁹ diei nos ꝑ
uenire feciſti/ tua nos ſalua
virtute. vt ĩ hac die ad nullũ
declinem⁹ pctm̃? ſꝫ ſẽp ad tu
am iuſtitiã faciẽdã nr̃a ꝓce-
dãt eloq̇a dirigãt cogitatio
nes ⁊ opa. Et famulos tuos
ab oĩ aduerſitate cuſtodi? p.
¶ Fer. iii. ad primas. ꝑ. vii.
Domĩe de⁹ me⁹ in
te ſperaui: ſaluum
me fac ex oĩb⁹ pſe
quẽtib⁹ me ⁊ libe-
ra me. Neq̃n rapiat vt leo
aĩaꝫ meã: dũ nõ ẽ q̇ redimat
neqꝫ q̇ ſaluũ faciat. Dñe de
us me⁹ ſi feci iſtð: ſi ẽ iniq̇-
tas ĩ manib⁹ meis. Si reddi
di retribuentib⁹ mihi mala:
decidaꝫ merito ab inimicis
meis ianis. Perſeq̃t ĩimic⁹
aĩaꝫ meã ⁊ ↄp̃hẽdat: ⁊ cõcul
cet ĩ t'ra vitã meã: ⁊ gĩiaꝫ me
aꝫ ĩ puluerẽ deducat. Exur
ge dñe ĩ ira tua: ⁊ exaltare in
finib⁹ ĩimicoꝝ meorum. Et
exurge dñe de⁹ me⁹ ĩ prece
pto qð mãdaſti: ⁊ ſynagoga
ppl'oꝝ circũdabit te. Et ꝓpt
hãc ĩ altũ regredere: dñs iu-
dicat ppl'os. Iudica me dñe
ſcðm iuſtitiã meã: ⁊ ſcðꝫ ino
cẽtiã meã ſuꝑ me. Cõſumet
neq̇cia pctõruꝫ: ⁊ diriges iu
ſtũ ſcrutãs corda ⁊ renes de
us. Iuſtum adiutorium me
um a dño: qui ſaluos facit
rectos corde. De⁹ iudex iu
ſtus fortis et patiens: nun-
quid iraſcitur per ſingulos
dies? Niſi ↄuerſi fueritꝫ gla

diũ ſuũ vibrauit: arcũ ſuũ te tēdit ⁊ parauit illũ. Et in eo parauit vaſa mortꝫ: ſagittas ſuas ardentibus effecit. Ecce parturijt iniuſtitiā: ꝯcepit dolorē ⁊ peperit iniq̃tatē. Lacũ aperuit ⁊ effodit eũ: ⁊ īcidit in foueā quā fecit. Cōuertet dolor eius ī caput eiꝰ: ⁊ ī verticē ipſius iniq̃tas eius deſcendet. Confitebor dño ſecundum iuſtitiā eius: ⁊ pſallā nōi dñi altiſſimi. Gloria patri. Sicut erat. ps. viij.

Domīe dñs noſter: q̃ꝫ admirabile eſt nomē tuũ in vniuerſa terra. Quoniam eleuata ē magnificētia tua: ſuper celos. Ex ore infantiũ ⁊ lactentiũ perfeciſti laudē ꝑpter inimicos tuos: vt deſtruas inimicũ ⁊ vltorē. Q̃m videbo celos tuos opera digitorũ tuorũ: lunā ⁊ ſtellas q̃ tu fundaſti. Quid eſt homo q̃d memor es eiꝰ: aut filius hōis q̃m viſitas eum. Minuiſti eũ paulominꝰ ab angelis: gl'ia ⁊ honore coronaſti eũ: ⁊ conſtituiſti eũ ſup opa manuũ tuarũ. Oīa ſubieciſti ſub pedibꝰ eiꝰ: oues ⁊ boues vniuerſas inſup ⁊ pecora cāpi. Volucres celi et piſces maris: q̃ perābulant ſemitas marꝫ. Dñe dñs noſter: q̃ꝫ admirabile eſt nomē tuũ in vniuerſa terra. Gl'ia patri ⁊ filio. ps. ix.

Confitebor tibi dñe ī toto corde meo: narrabo oīa mirabilia tua. Letabor et exultabo in te: pſallā nomini tuo altiſſime. In cōuertēdo inimicũ meũ retrorſum infirmabūtur et peribunt a facie tua. Q̃m feciſti iudicium meũ ⁊ cauſam meā: ſediſti ſuper thronũ q̇ iudicas iuſtitiā. Increpaſti gētes ⁊ periit impiꝰ: nomē eorũ deleſti in eternũ ⁊ ī ſeculũ ſcl'i. Inimici defecerūt framee in finē: ⁊ ciuitates eorũ deſtruxiſti. Periit memoria eorũ cũ ſonitu: ⁊ dñs in eternum ꝑmanet. Parauit ī iudicio thronũ ſuũ: ⁊ ipſe iudicabit orbē terre in eq̃tate: iudicabit populos ī iuſtitia. Et factus eſt dñs refugiũ pauperi: adiutor ī opportunitatibꝰ in tribulatione. Et ſperent in te qui nouerunt nomē tuum: quoniam non dereliq̇ſti querentes te dñe. Pſallite dño qui habitat ī ſion: annũciate īter gētes ſtudia eius. Q̃m requirens ſanguinē eorũ recordatꝰ eſt: nō eſt oblitus clamorē pauperũ. Miſerere mei dñe: vide humilita

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

tē meam de inimicis meis. Qui exaltas me de poꝛtis moꝛtis: vt annūciē oēs lau=datiões tuas ī poꝛtis filie ſion. Exultabo ī ſalutari tuo infixe ſunt gētes in interitu quē fecerūt. In laqueo iſto quē abſcōderūt: cōpꝛehēſus eſt pes eoꝛū. Cognoſcetur dñs iudicia faciēs: in operibus manuū ſuarū cōpꝛehenſus eſt peccatoꝛ. Cōuertantur peccatoꝛes in infernuꝫ: oēs gētes que obliuiſcūtur deū. Qm̄ nō in finē obliuio erit pauperis: patiētia pau=perū nō peribit in finē. Gloria. an. Dñe deus meꝰ in te ſperaui. Cp. ℟. ⁊ oṙo hac die ⁊ ſequētibꝰ vtē in ſecūda feria.

❡ Feria. iiii. ad pꝛimas.

Exurge Phares. domine non cōfoꝛtetur hō iudicētur gētes in conſpectu tuo. Cōſtitue dñe legiſlatorem ſup eos: ſciāt gētes qm̄ hoīes ſūt. Ut qd dñe receſſiſti lōge: deſpicis in oppoꝛtunitatibꝰ in tribulatiōe. Dū ſupbit īpius incendit paup: cōpꝛehendunt in conſiliis q̄bus cogitant. Qm̄ laudat pctōꝛ in deſideriis aīe ſue: ⁊ iniquꝰ benedicit. Exacerbauit dñm peccatoꝛ: ſecūdū multitudinē ire ſue non q̄ret Non ē deus in ꝯſpectu eiꝰ: inquinate ſunt vie illius ī oī tēpoꝛe. Auferunt iudicia tua a facie eius: oīꝫ inimico=rum ſuoꝝ dñabit. Dixit eīm in coꝛde ſuo: nō moueboꝛ a generatione in generationē ſine malo. Cuiꝰ maledictione os plenuꝫ ē ⁊ amaritudīe et dolo: ſub lingua eiꝰ laboꝛ et doloꝛ. Sedet in īſidiis cū diuitibus in occultis: vt interficiat innocētē. Oculi eius ī pauperem reſpiciūt: inſidiatur in abſcondito quaſi leo ī ſpelunca ſua. Inſidiat vt rapiat pauperē: rapere pauperem duꝫ attrahit eū. In la=queo ſuo humiliabit eū: iclinabit ſe ⁊ cadet cū domina=tus fuerit pauperuꝫ. Dixit enim in coꝛde ſuo oblitus ē deus: auertit faciē ſuam ne videat in finem. Exurge domine deus ⁊ exaltet manus tua: ne obliuiſcaris paupeꝝ. Propter quid irritauit im=pius deū: dixit enī in coꝛde ſuo nō requiret. Uides qm̄ tu laboꝛē et doloꝛē conſide=ras: vt tradas eos in manꝰ tuas. Tibi derelictꝰ ē pau=p: oꝛphano tu eris adiutoꝛ. Cōtere brachiū pctōꝛis et maligni: queretur pctm̄ illiꝰ

et nõ inuenieť. Dñs regna=
bit i eťnū ⁊ i ſcłm ſcłi: peribi
tis gentes de ťra illiꝰ. Deſi
deriū paupm exaudiuit do=
minꝰ: ꝑparationē cordis eo
rū audiuit auris tua. Iudi=
care pupillo ⁊ hūili: vt nõ ap
ponat vltra magnificare ſe
hõ ſup terram. ps.x.
In dño ꝯfido: quõ dici
tis aīe mee trāſmigra i mon
tē ſicut paſſer? Qm̄ ecce pec
catores itēdeřt arcū: paraue
runt ſagittas ſuas in phare=
tra: vt ſagittēt in obſcuro re
ctos corde. Qm̄ q̄ ꝑfeciſti
deſtruxeřt: iuſtꝰ aūt q̄d fecit
Dñs i tēplo ſctõ ſuo: dñs i
celo ſedes eiꝰ. Ocłi eiꝰ i pau
perē reſpiciūt: palpebre eiꝰ
inťrogāt filios hoim̄. Dñs
interrogat iuſtū ⁊ ipiū: q̄ au
tē diligit iiq̄tatē odit animā
ſuaz. Pluit ſup peccatores
laq̄os: ignis ſulphur ⁊ ſpūs
procellarū pars calicis eoꝝ
Qm̄ iuſtus dñs et iuſtitias
dilexit: eq̄tatē vidit vultꝰ eiꝰ
Saluū me fac dñe ps.xj.
qm̄ defecit ſctūs: qm̄
diminute ſūt ꝟitates a filiis
hoim̄. Vana locuti ſūt vnuſ
quiſq3 ad ꝓximuz ſuū: labia
doloſa in corde ⁊ corde locu
ti ſunt. Diſperdat dñs vni=
uerſa labia doloſa: ⁊ liguam
magniloquā. Qui dixerunt
linguam noſtram magnifica
bimus: labia noſtra a nobis
ſunt: quis noſter dominꝰ ē?
Propter miſeriā inopum ⁊
gemitū pauperū: nunc exur
gā dicit dñs. Ponā in ſalu=
tari: fiducialiter agaz in eo.
Eloquia dñi eloquia caſta:
argentū igne examinatum:
ꝓbatū ťre purgatū ſeptuplū
Tu dñe ſeruabis nos ⁊ cu=
ſtodies nos: a generatione
hac ineternum. In circuitu
impii ambulant: ſcd̄m altitu
dinē tuā multiplicaſti filios
hoiz. Głia pr̄i. An. Exurge
domīe nõ preualeat homo.

¶ Feria.v.ad primas.ps.xii.

Vſq3quo dñe obli=
uiſceris me in finē:
vſq3quo auertis fa
ciē tuā a me? Quā
diu ponā conſilia in anima
mea: dolorem in corde meo
per diē. Vſq3quo exaltabit
inimicus meꝰ ſuper me: re=
ſpice ⁊ exaudi me dñe deus
meus. Illumia oculos me=
os ne vnq3 obdormiā i mor=
tē: nequādo dicat inimicus
meus preualui aduerſus eū
Qui tribulāt me exultabūt
ſi motus fuero: ego autem
in mīa tua ſperaui. Exulta=
bit cor meū i ſalutari tuo: cā

tabo dño q̇ bona tribuit mi=
hi:⁊ pſallã noĩ dñi altiſſimi.
DIxit inſipi= ps.xiii.
ens in corde ſuo:non
eſt deus. Corrupti ſunt et
abominabiles facti ſunt in
ſtudiis ſuis: nõ ẽ qui faciat
bonum nõ eſt vſq3 ad vnum.
Dñs de celo proſpexit ſup
filios hoim:vt videat ſi eſt i=
telligens aut requirens deũ
Omnes declinauerũt ſimul
inutiles facti ſunt:non ẽ qui
faciat bonum nõ eſt vſq3 ad
vnum. Sepulchrũ patens ẽ
guttur eorũ:linguis ſuis do
loſe agebant:venenũ aſpidũ
ſub labiis eoꝝ. Quorũ os
maledictione et amaritudi=
ne plenũ eſt: veloces pedes
eorũ ad effundendũ ſangui=
nẽ. Contritio et infelicitas
in viis eorum:⁊ viam pacis
non cognouerũt:nõ eſt timor
dei ante oculos eorum. Nõ
ne cognoſcent oẽs qui ope=
rantur iniquitatẽ:q̇ deuorãt
plebẽ meã ſicut eſcã panis:
Dominũ nõ inuocauerũt:il
lic trepidauerũt timore vbi
nõ erat timor. Quoniã dñs
in generatione iuſta eſt: cõſi
liũ inopis cõfudiſti qm̃ do=
minus ſpes eius eſt. Quis
dabit ex ſion ſalutare iſrael:
cũ auerterit dñs captiuita=
tem plebis ſue exultabit ia=
cob et letabitur iſrael. Glo
ria patri. ps.xiiii.
DOmine qs habitabit
in tabernaculo tuo:aut quis
requieſcet in monte ſancto
tuo? Qui igreditur ſine ma
cula:et operatur iuſtitiam.
Qui loquitur veritatem in
corde ſuo:q̇ nõ egit dolũ i li
gua ſua. Nec fecit proximo
ſuo malũ:⁊ opprobriũ nõ ac
cepit aduerſus proximos ſu=
os. Ad nihiluz deductus ẽ
in cõſpectu eius malignus:
timẽtes autẽ dñm glorificat
Qui iurat proximo ſuo ⁊ non
decipit:qui pecuniam ſuam
non dedit ad vſuram:et mu
nera ſup innocentes non ac
cepit. Qui facit hec:nõ mo
uebit in eternũ. Gloria. Cã
tabo dño q̇ bona tribuit mi
hi. Fer.vi. Ad primas.ps.xv
COnſerua me domi
ne quoniã ſperaui
in te:dixi dño deꝰ
meꝰ es tu:quoniã
bonorũ meorũ nõ eges. Sã
ctis qui ſunt in terra eiꝰ: mi
rificauit oẽs voluntates me
as i eis. Multiplicate ſunt i
firmitates eorũ:poſtea acce
lerauerunt. Non congrega
bo conuẽticula eorũ de ſan=
guibꝰ:nec memor ero noĩa

eorum per labia mea. Dñs
pars hereditatis mee ⁊ cali
cis mei: tu es q̇ reſtitues he
reditatē meam mihi. Fu-
nes ceciderūt mihi in p̄cla-
ris: eteni hereditas mea p̄-
clara eſt mihi. Bn̄dicā dn̄ꝫ
qui tribuit mihi intellectū:
inſup et vſqꝫ ad noctē incre-
puerūt me renes mei. Pro-
uidebā dn̄m in ꝯſpectu meo
ſemper: qm̄ a dextris eſt mi-
hi ne ꝯmouear. Propt̄ hoc
letatū eſt cor meū et exulta-
uit lingua mea: inſuper ⁊ ca
ro mea requieſcet ī ſpe. Qm̄
non derelinquas aīam meā
in inferno: nec dabis ſanctū
tuū videre corruptionē. No
tas mihi feciſti vias vite:
adimplebis me letitia cum
vultu tuo: delectationes in
dextera tua vſqꝫ in finē. Glo
ria pr̄i ⁊ filio. ps. xvi.
Exaudi dn̄e iuſtitiam
meā: itēde dep̄catione meā.
Auribꝰ p̄cipe orōnē meaꝫ:
nō in labiis doloſis. De vul
tu tuo iudiciū meū prodeat:
oculi tui videant equitatem
Probaſti cor meū ⁊ viſitaſti
nocte: igne me examinaſti ⁊
nō eſt inuēta in me iniq̄tas.
Ut non loquat̄ os meū ope
ra hoim: ꝑpter verba labio-
ruꝫ tuoꝝ ego cuſtodiui vias

duras. Perfice greſſus me
os in ſemitis tuis: vt nō mo
ueantur veſtigia mea. Ego
clamaui qm̄ exaudiſti me de
us: inclina aurē tuaꝫ mihi ⁊
exaudi verba mea. Mirifica
miſericordias tuas: qui ſal-
uos facis ſp̄ates ī te. A re-
ſiſtentibꝰ dextere tue cuſto-
di me: vt pupillā oculi. Sub
vmbra alaꝝ tuaꝝ ꝓtege me:
a facie ipioꝝ qui me afflixe-
runt. Inimici mei animam
meā circundederūt: adipē ſu
um cōcluſerūt: os eorū locu
tum eſt ſup̄bia. Proiicietes
me nūc circūdeder̄t me: ocu
los ſuos ſtatuer̄t declinare
in terrā. Suſceperūt me ſi-
cut leo paratꝰ ad predā: ⁊ ſi-
cut catulus leonis habitās
in abditis. Exurge dn̄e pre
ueni eū ⁊ ſupplanta eū: eripe
animā meā ab impio: frame
am tuaꝫ ab inimicis manus
tue. Dn̄e a paucis de terra
diuide eos ī vita eoꝝ: de abſ
conditis tuis adimpletꝰ eſt
venter eoꝝ. Saturati ſunt fi
lii: ⁊ dimiſerunt reliquias ſu
as paruulis ſuis. Ego aūt ī
iuſtitia apparebo cōſpectui
tuo: ſatiabor cuꝫ apparuerit
gl̄ia tua. Gl̄ia pr̄i. ps. xvii.
Diligā te dn̄e fortitu-
do mea: dn̄s firmamē

tūm meū ꝛ refugiū meū ꝛ li
berator meus. Deus meus
adiutor me⁹: ꝛ ſperabo in eū
Protector me⁹ ꝛ cornu ſalu
tis mee: et ſuſceptor meus.
Laudans inuocabo dn̄m:
ꝛ ab inimicis meis ſalu⁹ ero.
Circūdederūt me dolores
mortis: ꝛ torrētes iniqtatis
cōturbauerūt me. Dolores
inferi circundederūt me: p̄-
occupauerūt me laquei mor-
tis. In tribulatiōe mea inuo
caui dn̄m: ꝛ ad deū meū cla-
maui. Et exaudiuit de tem
plo ſancto ſuo vocē meā: et
clamor meus in ꝯſpectu ei⁹
introiuit in aures eius. Cō
mota eſt et cōtremuit terra:
fundamēta montiū cōturba
ta ſunt ꝛ ꝯmota ſunt: qm̄ ira
tus eſt eis. Aſcendit fum⁹
in ira eius ꝛ ignis a facie ei⁹
exarſit: carbones ſuccēſi ſūt
ab eo. Inclinauit celos ꝛ de
ſcendit: ꝛ caligo ſub pedib⁹
eius. Et aſcēdit ſup cheru-
bin ꝛ volauit: volauit ſup pē
nas vētorū. Et poſuit tene-
bras latibulū ſuū: i circuitu
eius tabernaculū eius: tene
broſa aqua in nubib⁹ aeris.
Pre fulgore in cōſpectu ei⁹
nubes tranſierunt: grādo et
carbones ignis. Et itonuit
de celo dn̄s: ꝛ altiſſimus de
dit vocē ſuā: grādo ꝛ carbo
nes ignis. Et miſit ſagittas
ſuas ꝛ diſſipauit eos: fulgu
ra multiplicauit et cōturba
uit eos. Et apparuerūt fon
tes aquarū: et reuelata ſunt
fundamēta orbis terrarum
Ab increpatiōe tua dn̄e: ab
inſpiratiōe ſpūs ire tue. Mi
ſit de ſummo ꝛ accepit me: ꝛ
aſſumpſit me de aquis mul-
tis. Eripuit me de inimicis
meis fortiſſimis et ab his q̄
oderūt me: qm̄ ꝯfortati ſunt
ſuper me. Preuenerunt me
in die afflictiōis mee: ꝛ fact⁹
eſt dn̄s ꝓtector me⁹ Et edu
xit me i latitudinē: ſaluū me
fecit qm̄ voluit me. Et retri
buet mihi dn̄s ſcd̄m iuſtiti-
am meā: et ſcd̄m puritatem
manuū meaꝝ retribuet mi-
hi. Qꝛ cuſtodiui vias dn̄i:
nec impie geſſi a deo meo.
Qm̄ omnia iudicia eius in
conſpectu meo: et iuſtitias
eius nō repuli a me. Et ero
immaculatus cū eo: ꝛ obſer
uabo me ab iniquitate mea.
Et retribuet mihi dn̄s ſe-
cundū iuſtitiā meam: ꝛ ſcd̄z
puritatē manuū mearum in
cōſpectu oculorū eius. Glo
ria. Añ. Cōſerua me dn̄e
qm̄ in te ſperaui. ¶ Sab-
bato ad primas. Phares.

Cum ſctō ſctūs erꝫ:
⁊ cū viro ĩnocēte ĩ=
nocēs eris. Et cuz
electo electꝰ eris: ⁊
cū ꝑuerſo ꝑuerteris. Qm̄ tu
ppl'm humilē ſaluū facies: ⁊
ocl'os ſuꝑborū humiliabis.
Qm̄ tu illuminas lucernaz
meā dñe: deꝰ meꝰ illumina
tenebras meas. Qm̄ i te eri
piar a tēptatiōe: ⁊ ĩ deo meo
tranſgrediar murum. Deꝰ
meus impolluta via eiꝰ: elo
quia domini igne examina=
ta: protector eſt omniū ſpe=
rantiū in ſe. Qm̄ quis deus
ꝑter dñm: aut quis deꝰ p̄=
ter deū noſtruz? Deꝰ qui p̄=
cinxit me virtute: ⁊ poſuit ĩ=
maculatam viam meā. Qui
perfecit pedes meos tanꝙ̄
ceruorū: et ſuꝑ excelſa ſtatu
ens me. Qui docet manus
meas ad prelium: ⁊ poſuiſti
vt arcū ereum brachia mea.
Et dediſti mihi ꝓtectionē
ſalutꝫ tue: ⁊ dextera tua ſuſ=
cepit me. Et diſciplina tua
correxit me in finē: ⁊ diſcipli
na tua ip̄a me docebit. Di=
lataſti greſſus meos ſubtus
me: ⁊ non ſunt infirmata ve=
ſtigia mea. Perſequar ini=
micos meos ⁊ comprehen=
dam illos: ⁊ nō cōuertar do
nec deficiant. Confringam
illos nec poterūt ſtare: cadēt
ſubtꝰ pedes meos. Et p̄cin
xiſti me virtute ad bellum: ⁊
ſupplātaſti inſurgētes ĩ me
ſubtus me. Et inimicos me
os dediſti mihi dorſū: et odi
entes me diſperdidiſti. Cla
mauerūt nec erat qui ſaluos
faceret ad dominū: nec exau
diuit eos. Et comminuam
eos vt puluerem ante faciez
venti: vt lutū platearū dele=
bo eos. Eripies me de con
tradictionibus populi: con=
ſtitues me in caput gentiuz.
Populꝰ quē nō cognoui ſer
uiuit mihi: in auditu auris
obediuit mihi. Filii alieni
mētiti ſūt mihi: filii alieni ĩ=
ueterati ſūt: et claudicauer̄t
a ſemitis ſuis. Viuit dñs ⁊
benedictus deus meus: et
exaltetur deus ſalutis mee.
Deus qui das vĩdictas mi
hi ⁊ ſubdis ppl'os ſub me: li
berator meus de ĩimicis me
is iracundis. Et ab inſurgē
tibus in me exaltabis me: a
viro ĩiquo eripies me. Pro
pterea confitebor tibi in na=
tionibus domine: ⁊ nomini
tuo pſalmū dicā. Magnifi=
cans ſalutes regis eius: ⁊ fa
ciens miam chriſto ſuo da=
uid: et ſemini eius vſqꝫ in ſe=
culum. Gloria. Ps. xviii.

CEli enarrāt gloriam
dei: ⁊ opa manuū eiꝰ
annūciat firmamētū. Dies
diei eructat verbum: et nox
nocti indicat ſcientiā. Non
ſūt loquele neqꝫ ſermones:
quorū nō audiant voces eo=
rū. In omnē terrā exiuit ſo
nus eoꝝ: ⁊ i fines orbis ter=
re verba eoꝝ. In ſole poſu=
it tabernaculū ſuū: ⁊ ipſe tā=
q̄ ſponſus ꝓcedens de tha=
lamo ſuo. Exultauit vt gi=
gas ad currendā viā: a ſum=
mo celo egreſſio eiꝰ. Et oc=
curſus eius vſqꝫ ad ſummū
eius: nec eſt qui ſe abſcōdat
a calore eius. Lex dn̄i ima
culata cōuertens aīas: teſti=
moniū dn̄i fidele ſapiētiam
preſtās paruulis. Iuſtitie
dn̄i recte letificantes corda:
preceptū dn̄i lucidū illumi=
nās oculos. Timor dn̄i ſan
ctus permanēs in ſeculū ſe=
culi: iudicia dn̄i vera iuſtifi=
cata in ſemetipſa. Deſide=
rabilia ſuper aurū et lapidē
precioſuꝫ multū: et dulciora
ſuper mel ⁊ fauuꝫ. Etenim
ſeruus tuus cuſtodit ea: in
cuſtodiēdis illis retributio
multa. Delicta quis intelli
git? ab occultis meis mun=
da me: ⁊ ab alienis parce ſer
uo tuo. Si mei non fuerint
dominati tunc immaculatꝰ
ero: et emundabor a delicto
maximo. Et erunt vt cōpla
ceant eloquia oris mei: ⁊ me
ditatio cordis mei in cōſpe=
ctu tuo ſemper. Domīe ad=
iutor meus: et redēptor meꝰ
Glīa pr̄i. Pſalmꝰ dauid. xix

EXaudiat te dominus
in die tribulationis:
protegat te nomē dei iacob.
Mittat tibi auxilium de ſan
cto: et de ſion tueatur te.
Memor ſit omnis ſacrificiȷ
tui: et olocauſtū tuū pingue
fiat. Tribuat tibi ſecunduꝫ
cor tuum: ⁊ omne conſilium
tuū confirmet. Letabimur
in ſalutari tuo: et in nomine
dei noſtri magnificabimur.
Impleat dominus omnes
petitiones tuas: nūc cogno=
ui quoniam ſaluum fecit do
minus chriſtū ſuū. Exaudi
et illū de celo ſctō ſuo: in po
tentatibꝰ ſalus dextere eiꝰ.
Hi in curribꝰ ⁊ hi in equis:
nos autem in nomine domi
ni dei noſtri inuocabimus.
Ipſi obligati ſunt ⁊ cecide
runt: nos auteꝫ ſurreximus
et erecti ſumꝰ. Domine ſal
uū fac regem: et exaudi nos
in die qua iuocauerimus te.
Gloria patri. An. Celi enar
rant gloriam dei. ¶ Dn̄icis